

Zanořování a vynořování (21.4.2011)

Posílala jsem kamarádce balíček. Chtěla jsem jí tam přiložit drobnost, náušnice, které se jí někdy na podzim zalíbily v „modrém obchůdku“ a které jsem tehdy pro ni objednala. Zamýšlela jsem jí je poslat pod stromeček, ale v ten pravý čas jsem je nikde nenašla. Pak se v lednu zničehonic vynořily na světlo světa. Zajásala jsem, že budu mít bezvadný dárek, protože jsme se měly zanedlouho setkat. Ovšem do dne D se náušnicím podařilo zase kamsi zmizet.

O měsíc později jsem je opět našla, aniž bych je hledala. Prostě se najednou vynořily. Tentokrát jsem je uložila velmi pečlivě a velice logicky. Přesněji řečeno, zanořila jsem je mimo tento svět. To se mi povedlo velmi snadno, ovšem není v mých silách je vrátit zpět, a tak další balíček odešel bez dárečku.

Samozřejmě jsem stále ve střehu. Víím jistě, že se náušničky někdy objeví. Zrovna tak jako moje oblíbená pinzeta, sáček na tarotové karty, moje fotka z doby, kdy mi bylo sedmnáct, účet od halenky, kterou potřebuju reklamovat, letní psí sandále a spousta dalších věcí. Vždycky se něco vynoří na povrch, jako když v talíři bublají amarouny – a zase to zmizí. Chce to jen nemeškat, uchopit to a nenechat to zase zanořit.

Tak mě napadá, že zdaleka nejde jen o věci, které se mi střídavě vynořují a pak zase mizí.

Mnohem důležitější je, že se mi občas objevují příležitosti, možnosti, připomenutí nebo výzvy. A po čase se nám ztrácejí.

Bohužel zdaleka ne všechny se dokážou někdy v budoucnu vynořit znovu.

(Náš Zvířetník, 21.4.2011)

<http://naszviretnik.net/2011/04/21/105x148-zanorovani-a-vynorovani/>

{fshare}